

РЕШЕНИЕ

№ 6559

гр. София, 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 28.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3871** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221718006955-091-001 / 24. 09. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 393 / 15. 03. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно извършеното преобразуване на финансовия резултат, тъй като били налице реално извършени сделки. Излага съображения, за редовното отразяване на фактурите в счетоводството и наличието на съответните документи по сделките. По същество претендира отмяна на оспорения РА. Претендира присъждане на разноските по делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221718006955-020-001 / 15. 11. 2018 г., изменена със ЗВР № Р-22221718006955-020-002 / 23. 01. 2019 г. и ЗВР № Р-22221718006955-020-003 / 25. 02. 2019 г., издадени от И. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии“ (оправомощен със Заповед № РД-01-803 / 07. 06. 2017 г. на

директора на ТД на НАП С.), е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне задълженията на дружеството за корпоративен данък за периода 01. 01. 2013 г. – 31. 12. 2017 г. Със Заповед № Р-2221718006955-023-001 / 27. 03. 2019 г., е спряно ревизионното производство поради наличието на друго ревизионно производство на същото дружество за установяване задължения по ЗДДС за същия период. Със Заповед № Р-2221718006955-143-002 / 15. 07. 2020 г., ревизионното производство е възобновено, като е определен срок за извършване на ревизията до 13. 08. 2020 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-2221718006955-092-001 / 27. 08. 2020 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-2221718006955-091-001 / 24. 09. 2020 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на дружеството на 25. 09. 2020 г.

С Ревизионен акт № П-2221720163084-003-001 / 02. 10. 2020 г. за поправка на ревизионен акт, е извършена поправка в издадения РА № Р-2221718006955-091-001 / 24. 09. 2020 г.

С жалба вх. № 53-03-2785 / 09. 10. 2020 г., е обжалван издадения РА по административен ред.

Със споразумение между страните е продължен срока за произнасяне от страна на решаващия орган с до 3 месеца.

С Решение № 393 / 15. 03. 2021 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., оспорения РА е потвърден. Решението е връчено на електронен адрес на 17. 03. 2021 г.

С жалба вх. № 53-04-221 / 31. 03. 2021 г., е оспорен РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № Р-2221718006955-091-001 / 24. 09. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., поправен с Ревизионен акт № П-2221720163084-003-001 / 02. 10. 2020 г. за поправка на ревизионен акт и потвърден с Решение № 393 / 15. 03. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, на жалбоподателя [фирма], са определени задължения за корпоративен данък общо в размер на 61 239,56 лв. и съответните и лихви за забава общо в размер на 28 881,59 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

Предмет на спор в настоящото производство са установените за 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г. задължения за корпоративен данък общо в размер на 61 239,56 лв., ведно с начислените лихви за забава в размер на 28 881,59 лв. Същите произтичат от извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за всяка една от годините на основание чл. 26, т. 3 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от същия закон.

Съгласно констатациите на РД, на [фирма] е извършена ревизия за установяване на задължения по ЗДДС за данъчните периоди от 01.07.2013 г. до 31.12.2017 г., за резултатите от която е издаден РА № Р-2222178003081-091-001 от 18.12.2018 г. С посочения РА са определени задължения по ЗДДС, поради установена липса на реалност на доставките по фактури издадени от [фирма], [фирма] и [фирма]. Събраните в хода на тази ревизия доказателства са приобщени към доказателствата от настоящото ревизионно производство, като вследствие на така направените констатации за липса на доставки, е прието, че следва да бъде извършено увеличение на финансовия резултат.

Видно е, че РА № Р-2222178003081-091-001 от 18.12.2018 г., е обжалван по административен ред, като с Решение № 978 / 07. 06. 2019 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, оспорения акт е потвърден.

С Решение № 2049 / 15. 04. 2020 г. по адм. д. № 9079 / 2019 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата на [фирма] срещу РА № Р-2222178003081-091-001 от 18.12.2018 г., потвърден с Решение № 978 / 07. 06. 2019 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

С Решение № 4792 / 14. 04. 2021 г. по адм. д. № 8107 / 2020 г. по описа на ВАС, е оставено в сила горепосоченото решение на АССГ.

По делото е изслушана и приета съдебно – счетоводна експертиза, неоспорена от страните, която съдът макар и да счита за компетентно изготвена, не кредитира, тъй като същата дава само счетоводни изчисления, относно отразяването на фактурите по сметките на жалбоподателя, но без проверка в счетоводството на доставчиците, поради невъзможност за осъществяване на контакт.

В същото време, с влязло в сила решение на съда, е потвърден друг РА на жалбоподателя, с който е отказано право на данъчен кредит по фактури именно на тези доставчици, поради липса на реалност на доставката.

По делото са изискани и представени и протоколите за проверка на доставчиците (по другата ревизия, но приобщени, като доказателства и по настоящата), от които е безспорно установено, че такива сделки няма извършени.

Видно от уведомително писмо от управителя на [фирма] (стр. 110), дружеството няма търговски взаимоотношения с фирма [фирма] и не е издавало никога данъчни фактури. С декларация на управителя на [фирма] (стр. 113) е посочено, че дружеството няма издадени или получени фактури на [фирма]. От протокола за проверка на [фирма] (стр. 117) се установява, че дружеството въобще не е открито, но в дневника му за продажби не са отразени фактури към [фирма].

При това положение, по настоящото дело безспорно е доказано, че жалбоподателя е включил неправомерно фактурите от тези доставчици по сметка „Разходи за външни услуги“, поради което правилно е увеличен финансовия резултат с така декларираните разходи.

От своя страна, решаващият орган е преценил, че неточно ревизиращия екип е посочил, като основание за корекцията чл. 26, т. 3, във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, тъй като правилната привръзка е чл. 26, т. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

На основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни, разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон.

Както беше посочено, независимо от издадените фактури, доставчиците – двама от

тях, са посочили, че не са издавали въпросните фактури, а третият не ги е отразил в дневника си за продажби, поради което безспорно тези разходи са документално необосновани.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Освен това Съдът макар и да определи допълнителен депозит от 121 лв., който следваше да се внесе от жалбоподателя в 7-дневен срок от датата на съдебното заседание, до датата на постановяване на решението, такъв не е внесен, поради което жалбоподателят следва да бъде осъден за тези разноси.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221718006955-091-001 / 24. 09. 2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., поправен с Ревизионен акт № П-22221720163084-003-001 / 02. 10. 2020 г. за поправка на ревизионен акт и потвърден с Решение № 393 / 15. 03. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с който са определени задължения за корпоративен данък общо в размер на 61 239,56 лв. и съответните и лихви за забава общо в размер на 28 881,59 лв.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. – С., [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 233 (три хиляди двеста тридесет и три) лева.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], да заплати по сметка на Административен съд София-град сумата от 121 (сто двадесет и един) лева, определен допълнителен депозит за вещо лице, които след постъпването им, да се изплатят на вещото лице, както и 5 (пет) лева за служебното издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: